

(משוחרר ממס) וכן מכונית שקיבל תמורת מחיר סימלי.

י.ג. פרשת מיקי ברנד

כפצצה במהלך ההשמעות, זרק שלום כהן את הסנסציה של התפטרות יושב-ראש המרכז — מיקי ברנד. מיקי ברנד הצטרף לתנועה רק ערב הבחירות האחרונות, לאחר שעזרנו לו ברשימתו המקומית: „שים ז' למען דימוי נהי" (שנחלה כשלון).

כאשר התריף הסכסוך בין שלום כהן וחברים מרכזיים בתנועה, וכאשר נבחר אורי אבנרי ליו"ר ההנהלה המדינית חרף התנגדותם הקיצונית של כהן-גלעד, הציע מישהו שנבחר בברנד כיו"ר המרכז במחווה של פיוס כלפי שלום כהן. לפיכך הציע אותו אבנרי עצמו, ואני תמכתי בהצעה זו.

למרבה הצער ראה את עצמו ברנד בתפקיד החדש כשלי-חו וסוכנו של כהן, וגילה משוא-פנים קיצוני בניהול ישרי בות המרכז (כולל קריאת המכתב הניל של כהן-גלעד, מעשה שבגללו מתחה עליו ועדת-הביקורת ביקורת מבטי-קנותיה). מתוך אירצונם של חברי המרכז להדיח בעלי-תפקיד, לא

כהן בעד אבנרי
שלום כהן מצביע בעמידה בעד הצ' עת-המצע של אורי אבנרי, בוועידה השנייה. בתקופה החיא לא דיבר שלום כהן עדיין על „פולחן האישיות“.

הודה מיקי ברנד, ובמקום זה בחר המרכז נשיאות של 5 חברים שבה היה לברנד רק קול אחד. בחצי השנה האחרונה החליט המרכז כמעט בכל הישיבות שלא מיקי ברנד ינהל את הישיבה, אלא חבי רים אחרים של הנשיאות. על רקע זה הציע ברנד את התפטרותו כבר בפעמים קודמות, וחזר בו, וגם כתב

מכתבי השמצה, בהן טען שפוגעים בריבונות הי מרכז.

במכתב התפטרותו השבוע (האחרון בשורה) מעלה ברנד דווקא את הטענה ההפוכה: שי החלטת רוב המרכז אינה תופסת, וכי אין למרכז סמכות לפסוק לגבי שליחי התנועה.

י.ד. תצהיר כוזב

בימים האחרונים, בהם נעדר שלום כהן מהכנסת וחזר למעשה למלא את תפקידו בה, הוא מתרוצץ ברחבי הארץ ומשתדל להשיג חתימות לתצהיר שחיבר, בו מכריזים כביכול נציגי התנועה בתעידת ההסתדרות שאין הם כפרי פים למרות התנועה, ושהם מתנגדים להדחת גלעדי על-ידי המרכז.

לגבי טיבן של חתימות אלה די בתצהירו של חבר אחד, שהתקשר עימי מייד אחרי פגישתו עם שלום כהן. וביוזמתו שלו, הצהיר בפני בשבועה את ההצהרה הי באה.

„אני החימ, לאחר שהוזהרתי שעלי להצהיר את האמת ושם לא כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה בכתיב כלהלן:

1. ביום ה' 4 במאי הופיע אצלי שלום כהן, אורה ברי גורי ומיכאל בראנד, וביקשו ממני לחתום על תצהיר שהיה מוכן בידם. אחרי שמסרו לי מידע על השתל-שלות העניינים בתנועת העולם הזה — כוזב חדש, בקשר להחלפת נעים גלעדי, חתמתי על התצהיר שהוגש לי, ושלא קיבלתי ממנו העתק.
 2. חתמתי על תצהיר זה בהעדר מידע אחר, וי למרות היסוסי, מתוך אמון בשלום כהן.
 3. בינתיים שוחחתי עם חברים אחרים של התנועה, והוברר לי שעל החלפת נעים גלעדי החליט מרכז התנועה באופן דימוקרטי, אחרי ויכוח ממושך של כמה שעות, ובהכרעת הרוב. מובן שלא הייתי נוכח באותה ישיבה, מאחר שאינני פעיל בתנועה מזה זמן רב, ולמעשה פרשתי ממנה.
 4. למרות שאינני חבר התנועה, כיום, מצאתי לנכון להגיד את הדברים האלה, מכיוון שבהיותי ציר לי וועידת ההסתדרות פעלתי בשם התנועה וי קיבלתי את מרות מוסדותיה המרכזיים, ועקרונן זה חל על שאר צירי הוועידה.
 8. אי לכך אני מבטל את חתימתי על הי מיסמך שהוגש לי לחתימה על-ידי שלום כהן“.
- תצהיר זה מעיד באילו שיטות הושגו חתימות אלה, אז הושגו, מידי חברים שאינם חברי המרכז, שלא השתתפו בישיבה בה הוחלף גלעדי, ושלא פנו אלינו כדי לקבל מידע מוסמך, ועל כן האמינו, אולי בתוסלב, לאינפורמציה שנמסרה להם.

ט.ו. ועידה חדשה

לשיא הגיחוך הסקנדליסטי הגיע שלום כהן בשבוע שעבר, בדרישתו שתתכנס ועידה חדשה של התנועה, כדי לדון בתעלוליו. לפי שיטה זו, יכול כל מייעוט מבוטל בכל

תנועה פוליטית, הנכשד בהצבעה במוסדות הי מוסמכים של התנועה, לדרוש כי מוסדות הי תנועה יתפזרו והתנועה כולה תוטל לתוך מערבולת של מערכת בחירות, כדי לתת לפלי גנים את מירב ההזדמנות להמשיך במסע פומבי של השמצות והסתה.

לא מסיבת עיתונאים היא הדרך לכינוס ועידה. לכך נקבעה בתקנון שיטה סבירה: החלטה של שני שלישים של חברי המרכז, או עצומה של שלישי מכל חברי התנועה. בהציגו את התביעה במסיבת עיתונאים, ולא

רון קישוט וסנשו פנוה (זאב, 1965)

במרכז או בתנועה, מורה שלום כהן כי אין לו כל סיכוי למצוא תמיכה כלשהי לתעלוליו בתנו-עה עצמה.

ט.ז. חיסול המשבר

תנועתנו הצעירה כבר עברה כמה משברים. קבוצת „מצפן“ הוצאה מן התנועה מפני שי ניסתה לנצלה למטרותיה הפוליטיות. המשי-בר הנוכחי נובע מקבוצה קטנטנה אחרת, הי רוצה לנצל את התנועה למטרות פרטיות.

אנחנו נעבור משבר זה כשם שעברנו מחי לות ילדות אחרות. היה זה בלתי-נמנע שתנועה חדשה לגמרי — הראשונה שקמה בארץ מזה שני דורות — תקלט גם אנשים מפוקפקים, שאופיים האמיתי מתגלה רק במשך הזמן. אנחנו נחפל משבר זה בדרך תנועתית סדירה, כשיטה דימוקרטית של הכרעת הרוב.

תקחתי היא שנעשה זאת בצורה המזוהה ביותר, כדי שנשים אחת ולתמיד קץ למחול-השדים, שכבר גרם נזק בלי-ישוער לענייננו, ונפנה למאבקנו למען מטרותינו: השלום והדימוקרטיה.

אין תחליף לתנועתנו, וכל המניף יד עליה מבצע פשע כלפי עניין השלום והדימוקרטיה. כאשר נעשה הדבר על-ידי מי שמתיימרים להיות חברי-התנועה, הרי פשע זה מחפיר שבקטתיים.

הודעת המרכז על ישיבתו מיום 15 במאי 1971

חברי ועדת-הביקורת שנכחו בישיבה בה הודח גלעדי ועדת-הביקורת החדשה מונה שלושה חברים, ומלבד שני החברים החדשים חבר בה גם ד"ר א. גרונמן. שני החברים הקודמים הת-פטרו מוועדת-הביקורת בראשית הישיבה, והמרכז הביע להם אמון אישי בהצבעת-תודה.

ברוב גדול (25 בעד, 2 נגד ו-2 נמנעים) הביע המרכז אמון ביו"ר התנועה, אורי אבנרי. כמעט באותו רוב הביע המרכז אי-אמון בשלום כהן, תוך גינוי חריף של פעולתו להשמצת התנועה וסירובו לקבל את החלטות המרכז (21 בעד, 3 נגד, 5 נמנעים).

פה אחד, עם שני נמנעים, הביע המרכז אמון במזכ"ל התנועה, אמנון זכרוני.

המרכז בחר בהנהלה חדשה לסיעת התנועה בהסתדרות, בהרכב אמנון זכרוני, נועם בלום ואברהם וכסלר.

כיו"ר החדש של המרכז נבחר מרדכי מילן.

הנסיון להחרים את ישיבת מרכז תנועת העולם הזה — כוח חדש נחל כישלון חרוץ.

הישיבה, שהתכנסה בשבת בבוקר, הצטיינה בנוכחות מן הגבו-הות ביותר מזה זמן רב. מתוך 48 חברי המרכז, 31 נכחו בישיבה, 5 הודיעו על כי הם תומכים בסמכות המרכז וביקשו סליחה על כי נאלצו להעדר מסיבות אישיות, 2 נמצאים בחו"ל, 5 נעדרו מסיבות אחרות.

רק 6 מתוך 48 חברי המרכז, לכל היותר, החרים את הישיבה לפי דרישת שלום כהן, שהושמעה בטלוויזיה, ברדיו ובעיתונות.

המרכז ישב במשך שבע שעות רצופות, ורוב החברים השתתפו בוויכוח.

המרכז בחר פה אחד (עם 5 נמנעים) בשני חברים חדשים לוועדת הביקורת — את הד"ר א. נפתלי וא. שגיב. חברים אלה לא נכחו בישיבה הקודמת של המרכז, ועם תחילת הישיבה הת-פטרו מן המרכז ויצאו מאולם הישיבות.

בכך נענה המרכז לבקשת השופט, שבעניין נעים גלעדי לא ידונו